

ASPECTE PATOGENETICE ÎN UTILIZAREA PLANTELOR MEDICINALE ÎN TRATAMENTUL AFECȚIUNILOR HEPATICE

Andrei Romanschii

(Conducător științific – Victoria Rotaru, dr., asistent universitar)

Catedra Fiziopatologie și Fiziopatologie clinică, USMF “Nicolae Testemițanu”

Summary

Pathogenetic aspects in the use of medicinal plants in the treatment of liver disease

Was a statistical and analytical study performed. The study demonstrates that the treatment with herbs correlates with the : age, sex, occupation, education, source of information, psycho causal features, the collection and drying, preparation and administration of medicinal forms. It is an obvious revival of nontraditional therapy and emphasizing of the advantages of medicinal plants and psycho causal elements involvement in prevention, treatment of liver diseases. We have shown some problematic vulnerable aspects and wishes.

Rezumat

S-a efectuat un studiu statistico-analitic. Studiul demonstrează că tratarea cu plante medicinale corelează cu: vârsta, sexul, ocupația, studiile, sursa de informație, particularitățile psihocauzale, modul de colectare, uscarea, pregătire și administrare a formelor medicamentoase. Este evidentă reînvierea tratamentului netradițional și accentuarea avantajelor antrenării plantelor medicinale și elementelor psihocauzale în profilaxia, tratamentul maladiilor hepatice. S-au evidențiat unele aspecte problematice, vulnerabile și doleanțe.

Actualitatea

Plantele medicinale alcătuiesc un tezaur natural. Medicina naturistă a jucat un rol important în vindecarea tuturor bolilor, precum și celor hepatice. Efectul plantelor medicinale s-a confirmat și a rezistat în timp și s-a dovedit a fi cel mai sigur și mai eficient remediu pentru tratament.

În timp ce medicina modernă eșuează miserabil în a opri evoluția patologiilor ficatului, aceste remedii naturiste descoperite încă de acum peste 50 de ani obțin rate de succes de 100% în a-i ajuta pe pacienții să scape de o bună parte din medicația și în același timp să învingă afecțiunile hepatobiliare ducând o viață sănătoasă și normală.

Scopul

Scopul nostru a fost elucidarea mecanismelor patogenetice în utilizarea plantelor medicinale în tratamentul patologiilor sistemului hepatobiliar, care șterg orice urmă de patologie hepatică din organism, recomandat de doctorii specialiști în medicină alternativă și demonstrat prin studii științifice.

Material și metode

S-a utilizat metoda de investigare analitică, care include interpretarea rezultatelor bazate pe demonstrațiile realizate prin studii științifice.

Rezultate și discuții

Plantele folosite în tratamentul afecțiunilor hepatobiliare acționează în funcție de contextul psihoemoțional al fiecărui pacient [2].

Anghinare (Cynarae folium-frunzele speciei *Cynara scolymus* L.fam Asteraceae)

Este utilă individului cu hepatită virală. Virușii hepatitei în organismul uman poate dezvolta hepatita acută sau cronică, ciroza hepatică sau carcinomul hepatocelular. Virușii hepatici nu acționează direct citopatic asupra hepatocitelor, dar interacțiunea dintre virus și răspunsul imun joacă un rol central în patogeniza necroinflamației și fibrozei hepatice [6]. Rolul principal în dezvoltarea răspunsului imun în infecția virală le aparține reacțiilor sistemului imun adaptiv, care

stau la baza imunopatogenezei afectării hepatice [1]. Cinarina inhibă activarea complementului și tratează febra prin substanțele amare azulenogene, are efect coleretic prin polifenoli, antiinflamator prin triterpene și prin sapogenolul steroidic și diuretic prin flavone. Terapia naturală vizează blocarea sau încetinirea proliferării acestor viruși, protejarea ficatului de acțiunea lor distructivă, creșterea capacității de luptă a sistemului imunitar. Atingerea acestor deziderate presupune, însă, un efort remarcabil din partea pacientului, pentru că tratamentul natural are anumite reguli care trebuie respectate cu strictețe, în cazul acestei afecțiuni. Baza acestui tratament sunt administrarea plantelor medicinale și respectarea unui regim alimentar foarte strict, cele două terapii fiind corelate cu un stil de viață sănătos.

Armurariul (*Silybum marianum*) - este considerat campionul absolut în lupta cu toate tipurile de hepatită virală. Mai multe studii făcute pe pacienții cu hepatita B și C, au arătat că rata evoluției spre ciroză și spre cancer hepatic este mult mai redusă la cei care folosesc regulat această plantă. Principiile active ale armurariului acționează prin modificarea și întărirea structurii membranelor exterioare ale celulelor hepatice, prevenind pătrunderea toxinelor în ficat, stimulând capacitatea regenerativă a acestuia și formarea de noi celule hepatice. Numeroasele studii efectuate în Statele Unite au demonstrat că flavonoidele din compoziția semințelor de armurariu favorizează regenerarea celulelor hepatice, măresc capacitatea organismului (special ficatul) de a se apăra de infecții. Pe animalele de laborator s-a demonstrat efectul antioxidant, inhibitor al fibrozei ficatului.

Un alt produs excepțional care conține armurariu, ajutat de alte două plante valoroase – fructe de macieș (*rosa canina*) și rădăcină de morcov (*daucus carota*) realizează o acțiune foarte complexă la nivelul aparatului hepato-biliar, ajutând la regenerarea celulelor hepatice, stopând procesele de fibrozare a ficatului, blocând multiplicarea virusilor hepatitici.

Păpădia(*taraxaci herba et radix*) conține principii amare sesquiterpenice; derivați triterpenici pentaciclici; steroli, compuși fenil-propanoici (acid cafeic); inclusiv acizi grași (palmitic, oleic, melisic, cerotic), colina. Rădăcina este bogată în fructoză și inulină. În partea aeriană se mai găsesc flavonoide; carotenoide; vitamine (A, B1, C, D); săruri minerale. Tratamentul naturist cu păpădie (*Taraxacum officinalis*) influențează sistemul imunitar și controlează evoluția virusului în organism. În scopuri medicinale se folosesc frunzele, ce conțin taraxicină, vitaminele A, B, C, D. Păpădia face minuni în cazurile de hepatită. Conform unor studii făcute în Coreea de Sud, în anul 2000, și în China, în anul 2003, componentele active din păpădie inhibă diviziunea virusilor hepatici, previne fibrozarea ficatului, stimulează regenerarea celulei hepatice. Mai mult, păpădia stimulează apetitul alimentar și digestia bolnavilor de hepatită.

Astragalus (*Astragalus membranaceus*) - a demonstrat o eficiență extraordinară în bolile virale, în general, și în hepatită, în special. Produsele active din rădăcina de astragalus stimulează producerea de celule imunitare și de anticorpi (mai ales de interferon) specializați în lupta cu organismele virale. Studii de laborator au arătat că extractele din această plantă blochează replicarea virusului hepatitic B. Trei studii realizate în China, totalizând 307 pacienți cu hepatita C, au arătat că, după 6-12 luni de tratament cu astragalus, starea lor clinică generală s-a îmbunătățit, la fel ca și analizele de sânge[5].

Lemnul-dulce (*Glycyrrhiza glabra*) - este o plantă foarte intens studiată în spitalele universitare și în laboratoarele de medicină experimentală din Japonia. Studiile publicate arată că administrarea de rădăcină de lemn-dulce reduce riscul apariției cirozei și a cancerului hepatic (complicații frecvente ale hepatitei B și mai ales C), inhibă și, în unele cazuri, distruge virușii care produc hepatita. Mai mult, administrarea de lemn-dulce în timpul tratamentelor cu interferon reduce efectele adverse ale acestuia și îi potențează acțiunea terapeutică.

Pelinul (*Artemisia absinthium*). Pelinul crește motilitatea colecistului, stimulează funcția ficatului.

Clorofila

Experiențele de laborator și de medicină experimentală arată că suplimentarea puternică a clorofilei în alimentație inhibă diviziunea virusilor hepatici, împiedică fibrozarea ficatului și

ajută la regenerarea celulei hepatice. După 6 săptămâni de cură de clorofilă (combinată cu ceilalți factori terapeutici și de stil de viață), analizele de sânge se îmbunătățesc, tegumentele tind să își recapete culoarea normală, apetitul alimentar este echilibrat. Clorofila este cel mai bine administrată sub forma sucurilor proaspete, obținute din câteva zarzavaturi, pe care le vom prezenta în continuare:

Sucul de frunze verzi de patrunjel - se obține cu ajutorul mixerului electric, în care se pun două legături de patrunjel bine spalate și un pahar cu apă de izvor. Întreg amestecul se mixează vreme de două minute, apoi se lasă la macerat alte zece minute, înainte de a fi consumat pe stomacul gol. Se beau două asemenea pahare pe zi. Tratatamentul activează sistemul imunitar, ajutând organismul să lupte singur împotriva microorganismelor care produc hepatita și, mai mult, are o acțiune directă de inhibare a multiplicării acestor virusi.

Pe perioada verii și a toamnei, când se găsesc frunze proaspete de patrunjel crescute pe câmp (așa încât să secrete maximum de principii active), se bea acest suc. El este înlocuit, pe timpul sezonului rece, cu cel obținut din rădăcină.

Sucul de frunze și tulpini de urzică - se obține cu ajutorul storcatorului electric centrifugat, în care se pun frunzele proaspete de urzică, bine spălate. Se consumă câte 50 ml (un sfert de pahar) pe zi, în combinație cu suc de morcov. Sucul proaspăt de urzică este cel mai bogat în clorofilă dintre toate sucurile folosite în terapie. Conține substanțe imunostimulente puternice și ajută la reglarea valorilor bilirubinei (substanța care, atunci când este în exces la bolnavii hepatici, da aspectul galben bolnavicios a tegumentelor și corneei).

Sucul de frunze de leurdă - se prepară la fel ca și sucul de frunze de patrunjel. Se consumă câte patru linguri de suc de leurdă, de trei ori pe zi, pe timpul sezonului în care se găsește această delicată a pădurii. Sucul de leurdă are un puternic efect antiviral, studii de laborator arătând că substanțele volatile pe care le conține inhibă și chiar distrug virusii hepatitici.

Rostopasca (Chelidoni)

Planta își are efectul în tratamentul afecțiunilor hepatice (hepatita cronică, ciroza în special când se asociază cu icterul), planta fiind hepatoprotectoare și stimulând funcția ficatului. Rostopasca realizează funcția citoprotectoare prin stabilizarea membranei celulare, împiedicând scindarea fosfolipidelor și eliberarea, activarea și sinteza de novo a mediatorilor inflamatori. Rostopasca stimulează regenerarea celulelor hepatice, inhibând efectul citotoxic al virușilor hepatici.

Peliņa de sărătură (Herba artemisiae maritima)

Amarul rece și tăios, cu o ușoară tentă eterat-astringentă, este un amar copleșitor, cu aromă de lemn parfumat, un amar atât de intens încât, la un moment, pare dulce. Peliņa este indispensabilă durerii (tonic hepatic, stimulează funcția ficatului[4]. Peliņa a demonstrat reducerea incidenței cirozei și cancerului hepatic, ajutând la regenerarea celulelor hepatice, stopând procesele de fibrozare a ficatului, blocând multiplicarea virusilor hepatitici.

Siminoc – florile conțin ului volatile, substanțe amare, flavanoide, taninuri, substanțe minerale. Amar, moderat, perpetuu precum o clepsidră, ca o amintire tristă a trecutului, persistând în minte-gîndul îi rămîne acolo, neobișnuindu-se cu ideea. Planta este utilă în afecțiuni hepatice: hepatită și icter. Oferă o protecție vătoasă, avînd efect analgic, antiinflamator. Readuce starea de realitate curățată prin efect depurative, coleretic, colagog, recomandat în afecțiuni biliare, realizînd profilaxia colestazei, împiedicînd citoliza hepatocitelor.

Aceste plante și-au demonstrat eficiența, în bolile produse de virușii hepatitici, argumentate prin numeroase studii științifice realizate în multe țări europene sau chiar Japonia, China, ș.a.

Concluzii

Reînvierea tradițiilor populare și accentuarea avantajelor antrenării plantelor medicinale în profilaxia, tratamentul maladiilor hepatice și asigurarea unui mod sănătos de viață pe parcursul ultimilor decenii este evidentă.

Se simte necesitatea atât a unor programe speciale radio, televizate, cât și editarea lucrărilor de popularizare de către specialiștii în domeniul medicinei.

Utilizarea plantelor medicinale presupune cunoștințe serioase și este o mare greșală folosirea plantelor medicinale pe principiul “n-arece să-mi facă rău”.

Efectul tratamentului cu plante medicinale se instalează treptat, în timp și cu mare răbdare și atunci succesul nu va întârzia.

Bibliografie

1. Ивашкин ВТ. Имунная система и повреждения печени при хронических гепатитах В и С. Рос. Журн. Гастроэнтерологии, Гепатологии, Колопроктологии. 2009, 6,4.-10.
2. Dragoș Dorin. Fitoterapia psiho-cauzală, editura Deceneu, București, 2010, 395 pag.
3. . Dragoș Dorin. Fitoterapia psiho-cauzală. Cauze psihoemoționale ale bolilor. Editura Deceneu, București, 2010, 270 pag.
4. Chirila P. și alții. Medicina Naturistă. Editura Cristina, București, 2008
5. Ratnam Dilip, Visvanathan Kumar. New concepts in the immunopathogenesis of chronic hepatitis B: the importance of innate immune response. Hepatol Int. 2008; 2: S12-S18

ACTIVITATEA ELASTAZEI NEUTROFILICE ÎN POLITRAUMATISM ASOCIAT CU LEZIUNEA PULMONARĂ ACUTĂ

Liubovi Stratulat¹, Svetlana Lozovanu¹, Victoria Grosu²

¹Catedra Fiziologia omului si Biofizica,

Universitatea de Stat de Medicină și Farmacie “N. Testemițanu”,

²CNPMU, Departamentul Clinica Anesteziologie și Reanimare

Summary

The activity of serum elastase in the patients with acute pulmonary disfunctions caused by ALI/ARDS associated polytraumatism

The purpose of this study has been to evaluate the activity of serum elastase in the patients with acute pulmonary disfunctions caused by ALI/ARDS associated polytraumatism. The patients with acute pulmonary disfunctions caused by polytraumatism were selected according to international standards. Elastase is an enzyme that causes tissue lesions, primarily affecting the lungs and producing acute pulmonary disfunctions. The estimations of the serum levels of elastase allow the monitoring of the protease system and has an impact on the outcome and prognosis of the patient with polytraumatism.

Rezumat

Actualul studiu are drept scop: evaluarea activității elastazei serice la pacienții cu disfuncții pulmonare acute, cauzate de politraumatism, asociat cu ALI/ARDS. Pentru atingerea scopului dat au fost selectați pacienți cu disfuncții pulmonare acute produse de politraumatism, după criteriile internaționale, acceptate pentru termenul de politraumatism. Elastaza –este enzima ce produce leziuni tisulare, în primul rând la nivel pulmonar, unde apar disfuncții pulmonare acute. Estimarea activității elastazei în serul sangvin va permite monitorizarea sistemului proteazic, pentru a presupune evoluția politraumatismului și aprecierea prognosticului.

Introducere

Politraumatismul este sindromul rezultat ca urmare a acțiunii unei multitudini de agenți vulneranți (mecanici, fizici și chimici) cu afectarea a minim două regiuni anatomice, din care cel puțin o leziune este amenințătoare de viață, consecința fiind, o dereglare funcțională